

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet br.: S1 2 K 18369 15 K

Datum: objavljivanja 05.10.2015. godine
pismenog otpravka 27.10.2015. godine

Pred sudisjom pojedincem: sudija Huskić Amela

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
OPTUŽENE STANIŠIĆ VALENTINE

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Hubjer Edina

Branilac optuženog: Čivša Veljko, advokat iz Sokoca

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88

Telefon: 033 707 100; Fax: 033 707 155

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Huskić Amela, kao sudija pojedinac, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Karović Mirele, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene Stanišić Valentine, zbog krivičnog djela Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: T20 0 KTK 0008600 14 od 19.02.2015. godine, potvrđene dana 25.02.2015. godine, precizirane podneskom Tužilaštva BiH od 14.09.2015. godine, nakon održanog usmenog i javnog glavnog pretresa, u prisutnosti tužioca Tužilaštva BiH, Hubjer Edine, optužene lično i njenog branioca Ćivša Veljka, advokata iz Sokoca, dana 05.10.2015. godine, donio je i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENA:

STANIŠIĆ VALENTINA, kći Babić Branka i majke Gordane, rođena Šilj, rođena 15.07.1976. godine u Sarajevu, JMBG: ..., nastanjena u ul. Alekse Šantića br.5, Pale, udata, majka troje djece, dvoje mlđb, sa završenom SSS, ekonomski tehničar, zaposlena u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela u BiH na poziciji referent za nabavke-ekonom, srednjeg imovnog stanja, po nacionalnosti ..., državljanin ..., neosuđivana

primjenom člana 284.stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Kao službena osoba u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela u BiH, na radnom mjestu referent za nabavke-ekonom, svjesnim kršenjem Okvirnog sporazuma o nabavci kancelarijskog materijala sa Co. Farmus-Commerce, br.:20-01-50-614-95/11 od 27.06.2011. godine, očigledno nesavjesno postupila u vršenju dužnosti, tako što je, poslije potpisivanja Okvirnog sporazuma o nabavci kancelarijskog materijala sa Co. Farmus-Commerce za koji je znala, suprotno članovima 3. i 5. Okvirnog sporazuma o nabavci kancelarijskog materijala i suprotno obavezama propisanim Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela u BiH, po ispostavljenim fakturama, i to fakturi, br.:11-390-005431 od 05.12.2011. i fakturi, br.:11-390-005922 od 27.12.2011. g. Co. Farmus-Commerce d.o.o. Sarajevo, iako je znala da naručeni i fakturisani papir nije isporučen, pa uprkos tome sačinila i potpisala dva interna Naloga za plaćanje od 28.12.2011. godine po tim fakturama, na kojim Nalozima je konstatovala da je roba uredno nabavljena, zaprimljena i evidentirana, te da se može izvršiti plaćanje robe, znajući da to ne odgovara činjeničnom stanju, a što je rezultiralo plaćanjem faktura u kojima je fakturisano, a nije isporučen kancelarijski materijal-papir u iznosu 30.178,50 KM, na koji način je prouzrokovana imovinska šteta za Budžet Direkcije u iznosu od 30.178,50 KM, a za isto toliko je oštećen i Budžet BiH .

Čime bi počinila krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu odredbi člana 189. stav 1. ZKP BiH, troškovi krivičnog postupka, padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodne napomene

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine Optužnicom broj: T20 0 KTK 0008600 14 od 19.02.2015. godine, potvrđene dana 25.02.2015. godine, precizirana podneskom Tužilaštva BiH od 14.09.2015. godine, optužilo je Stanišić Valentinu zbog krivičnog djela Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji, održanom dana 22.05.2015. godine, optužena se izjasnila da nije kriva za krivično djelo kojim se tereti potvrđenom optužnicom, nakon čega je predmet, shodno odredbama člana 24. stav 2. ZKP BiH, upućen sudiji pojedincu, kao funkcionalno nadležnom za dalje postupanje, radi zakazivanja glavnog pretresa.

2. Dokazni postupak

U toku dokaznog postupka, pred Sudom su, u okviru dokaza Tužilaštva BiH, saslušani svjedoci: Taslamanić Jasminka i Selimović Himzo, a u dodatnom dokaznom postupku Tužilaštva saslušani su i svjedoci K. M. i F. A..

Tužilaštvo BiH je također predočilo, a Sud u sudski spis uveo sljedeću materijalnu dokumentaciju: T-1 Okvirni sporazum zaključen između direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH i Co. Farmus- Commerce doo Sarajevo, broj:20-01-50-614-95/11. od 27.06.2011.g., T-2 Izvod iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH od avgusta 2010.godine, T-3 Informacija o postojanju osnova sumnje o počinjenom krivičnom djelu, Akt Direkcije za koordinaciju policijskih tijela broj:20-02/1-07-6-946-4/13 od 23.12.2013.godine, T-4 Akt Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH broj:20-07/1-50-691-6/13 od 16.09.2013.godine, T-5 Akt Općinskog suda Sarajevo o zahtjevu za pokretanje stečajnog postupka za Co. Farmus-Commerce doo Sarajevo , broj:065-0-SU-13-000003 od 03.10.2013.godine, T-6 Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Zapisnik o analizi, ocjeni i poređenju ponuda, broj:20-01-50-614-39/11 od 18.05.2011.godine, T-7 Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Izvještaj o radu komisije za javne nabavke i preporuka za dodjelu ugovora, br.:20-01-50-614-40/11 od 18.05.2011., T-8 Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj:20-01-50-614-41/11 od 24.05.2011.godine, T-9 Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003080 od 07.07.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003084 od 07.07.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003086 od 07.07.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003642 od 10.08.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003693 od 15.08.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003777 od 22.08.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003911 od 02.09.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-003999 od 08.09.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-004360 od 29.09.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-004716 od 25.10.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-004734 od 26.10.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-004885 od 03.11.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-005519 od 15.12.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-005593 od 19.12.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-005650 od

21.12.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-005431 od 05.12.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:11-390-005922 od 27.12.2011.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:12-390-002450 od 06.08.2012.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:12-390-003497 od 07.12.2012.godine, Račun Co. Farmus Commerce doo Sarajevo, broj:12-390-003736 od 28.12.2012.godine, T-10 Analitičke kartice dobavljača Co. Farmus Commerce d.o.o. Sarajevo 01.01.2011.-09.12.2013.godine, T-11 Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Nalog za plaćanje od 28.12.2011.godine, po računu broj 11-350-005431, Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Nalog za plaćanje od 28.12.2011.godine, po računu broj 12-390-002450, Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Nalog za plaćanje od 09.08.2012.godine, po računu broj 12-390-002450, Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Nalog za plaćanje od 10.12.2012.godine, po računu broj 12-390-003497, Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, Nalog za plaćanje od 31.12.2012.godine, po računu broj 12-390-003736, T-12 Otpremnice Co. Farmus Commerce doo Sarajevo broj: 12-350-003208, 12-350-003306, 12-350-000377, 12-350-000538, 11-350-008400, T-13 Co. Farmus Commerce doo Sarajevo – Obavještenje o lagerovanju neporučene robe od 28.12.2011.godine i Obavještenje o ostatku neisporučene robe od 29.06.2012.godine, T-14 Potvrda Co. Farmus Commerce doo Sarajevo od 04.02.2013.godine, T-15 Izvod uplate za Co. Farmus Commerce doo Sarajevo od 04.01.2012.godine i Izvod uplate za Co. Farmus Commerce doo Sarajevo od 25.01.2012.godine, T-16 Izvod iz kaznene evidencije, MUP KS, Sarajevo, broj:02/3-3-04-8-2/319 od 29.01.2015.godine za Valentinu Stanišić.

Obrana optužene Valentine Stanišić izvela je dokaze, saslušanjem optužene u svojstvu svjedoka, saslušanjem vještaka ekonomske struke Škrba Danila, te je Sudu predočila materijalne dokaze: O-1 Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Škrba Danila od dana 21.07.2015. godine (sa prilogima) i O-2 Ispis E-maila od dana 20.08.2013. godine, poslan od strane V. M., a koji su primili Džihanić Enver i F. A..

Koristeći se pravom iz člana 261. stav 2. tačka e) ZKP BiH, Sud je izveo dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke Prašljivić Kerimi, koja je sačinila pismeni nalaz i mišljenje od 07.09.2015. godine, te je saslušana neposredno pred Sudom.

3. Završne riječi

a) Tužilaštvo

Tužilaštvo BiH je u završnim riječima istaklo da je izvan razumne sumnje dokazalo da je optužena počinila krivično djelo na način, u vrijeme i mjestu kako je to navedeno u predmetnoj Optužnici Tužilaštva BiH, odnosno da je optužena kao službena i odgovorna osoba u institucijama BiH, svjesnim kršenjem propisa, propuštanjem dužnosti nadzora, očigledno nesavjesno postupila u vršenju dužnosti, pa je usljed toga nastupila imovinska šteta koja prelazi iznos od 10.000,00 KM. Navedena tvrdnja po ocjeni Tužilaštva proizilazi iz činjenice da je Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije određen – propisan opis poslova ekonomista, koji propis je prekršila, jer nije obavljala te poslove – sravnjavanje stvarnog činjeničnog stanja, kako je određeno Pravilnikom, te prekršila odredbe Okvirnog sporazuma, za koji je znala. Tužilaštvo ukazuje da navedeno potvrđuje i njen potpis na nalogu za plaćanje, jer je optužena kao supotpisnik naloga, prva u nizu potpisnika, koja u okviru svojih dužnosti i obaveza sravnjava stvarno činjenično stanje, odnosno evidentira da je roba uredno primljena, evidentirana i uskladištena i to konstatuje na nalogu. U tom pogledu se ogleda njena krivična odgovornost, kako to tvrdi Tužilaštvo, jer je potpisom konstatovala nešto što nije tačno i time praktično dovela u zabludu

ostale supotpisnike naloga. Nakon analize dokaza provedenih tokom postupka, Tužilaštvo je zaključilo da je optužena kao službena osoba u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela u BiH, na radnom mjestu referent za nabavke – ekonom, svjesnim kršenjem Okvirnog sporazuma o nabavci kancelarijskog materijala sa Co. Farmus – Commerce od 27.06.2011.g., očigledno nesavjesno postupala u vršenju dužnosti, tako što je poslije potpisivanja Okvirnog sporazuma, za koji je znala, suprotno članu 3. i 5. Okvirnog sporazuma i suprotno obavezama propisanim Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela u BiH, po ispostavljenim fakturama, i to od 05.12.2011.g. i od 27.12.2011.g. Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo, iako je znala da naručeni i fakturisani papir nije isporučen, pa uprkos tome sačinila i potpisala dva interna naloga za plaćanje od 28.12.2011.g. po tim fakturama, na kojim nalogima je konstatovala da je roba uredno nabavljena, zaprimljena i evidentirana, te da se može izvršiti plaćanje robe, znajući da to ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju, a što je rezultiralo plaćanjem faktura u kojim je fakturisano, a nije isporučen kancelarijski materijal – papir u iznosu od 30.178,50 KM, na koji način je prouzrokovana imovinska šteta za Budžet Direkcije u iznosu od 30.178,50 KM, a za isto toliko je oštećen i Budžet BiH. Tužilaštvo predlaže da se optužena oglasi krivom, te kazni u skladu sa zakonom.

b) Odbrana optužene Stanišić Valentine

Branilac optužene Stanišić Valentine, advokat Čivša Veljko, je u završnoj riječi istakao da nakon provedenog dokaznog postupka predlaže donošenje oslobađajuće presude na osnovu člana 224. stav 1. tačka c) ZKP BiH. Branilac navodi da nije sporno da je optužena u dogovoru sa pretpostavljenim naručila kancelarijski materijal, među kojim je i papir za kopiranje u količini od 8000 riseva. Također je nesporno da je optužena sačinila interni nalog na kojem je konstatovala da je papir primljen, međutim, sporno je da li je to rađeno po naređenju pretpostavljene šefice odsjeka K. M. i da li je na osnovu toga moglo biti izvršeno knjiženje i plaćanje. Branilac je analizom provedenih dokaza, a posebno analizom nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Škrba Danila, kojeg je angažovala odbrana, zaključio da optužena nije potpisala nalog za plaćanje, jer za to nije ovlaštena, nego je potpisala interni nalog kao prijedlog plaćanja (optužena kao ekonom nema pristup plaćanju), te da se sporne fakture dobavljača Co. Farmus – Commerc nisu mogle knjižiti i morale su se vratiti zbog nedostatka otpremnica i potvrde dobavljača da roba nije isporučena, nego je lagerovana. Osim navedenog, branilac je istakao da obzirom na prijedlog Direkcije za pokretanje sudskog postupka u kome se poziva na Obavještenje dobavljača od 28.12.2012., 29.06.2012. i 04.02.2013.g., se može zaključiti da je Direkcija bila upoznata da roba nije isporučena odjedamput, već sukcesivno. Pri ovome branilac ukazuje da je izvršen popis za 2011.g. u Direkciji utvrdilo bi se stvarno stanje, kao i da je izvršena primopredaja poslova optužene, nakon što je otišla na porodijsko odsustvo. Branilac je također analizirao iskaze dodatnih svjedoka Tužilaštva, K.M. i F.A., za koje je naveo da se odbrana protivila da se saslušaju kao dodatni svjedoci budući da su to dokazi koji su bili poznati Tužilaštvu, a Tužilaštvo nije iskoristilo priliku da ih pozove i sasluša u redovnom dokaznom postupku, te je branilac zaključio da ovi svjedoci ne mogu opovrgavati nalaz i mišljenje vještaka. Na kraju branilac je istakao da radnje optužene nisu uticale na plaćanje neisporučene robe, te da samim time nema ni obilježja djela koje joj se predmetnom optužnicom stavlja na teret.

3. Nalazi i obrazloženja Suda

a) Opća razmatranja

Rukovodeći se prvenstveno principom slobodne ocjene dokaza, zagarantovanim odredbom čl.15. ZKP-a BiH, Sud je cijeli postupak vodio sa ciljem da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učinitelju krivičnog djela izrekne krivično pravna sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim Zakonom BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH).

U tom smislu Sud je cijenio izvedene dokaze u ovome predmetu u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i to:

Član 3. stav 1. ZKP-a BiH, optuženi smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivnja. U skladu sa tim, na tužitelju leži odgovornost dokazivanja krivice optuženog i optužba to mora dokazati po standardu van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženog (član 3. stav 2. ZKP BiH). Na kraju, Sud je dužan razmatrati i cijeniti dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba tako i odbrana optužene.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovome postupku, Sud je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici, uporedio činjenice o kojima je svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovome predmetu.

Takođe, u ovom predmetu je uložena materijalna dokumentacija i Sud je ispitao svaki uloženi dokaz kako bi odlučio o njihovoj pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

Treba napomenuti da je Sud prilikom donošenja odluke u ovome predmetu uzeo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu upuštajući se u njihovu detaljniju analizu u onoj mjeri koliko je to relevantno za donošenje konačne odluke o krivičnoj odgovornosti optužene za počinjenje predmetnog krivičnog djela. Sud je postupio na ovaj način svjestan činjenice da eventualna detaljnija analiza dokaza, u krajnjoj liniji, ne bi uticala na konačno utvrđeno činjenično stanje i zaključke do kojih je Sud došao na temelju dokaza, čiju je detaljniju ocjenu dao u ovoj presudi, a sve u smislu čl.15. ZKP-a BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza, bez formalnih ograničenja i bez posebnih dokaznih pravila.

b) Dokazi i ocjena dokaza u kontekstu elemenata krivičnog djela

Krivično djelo nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH čini službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine koja svjesnim kršenjem zakona, drugih propisa ili općeg akta ili propuštanjem dužnosti nadzora, očigledno nesavjesno postupi u vršenju dužnosti, pa usljed toga nastupi teža povreda prava drugog ili imovinska šteta koja prelazi iznos od 10.000 KM.

Izvršilac ovog djela može biti samo službeno ili odgovorno lice u institucijama BiH i

neophodno je utvrditi da se radi o očigledno nesavjesnom postupanju u vršenju dužnosti. Službeno lice koje nesavjesno postupa treba da je svjesno svoje očigledne nesavjesnosti, da krši zakon ili drugi propis odnosno opšti akt ili da propušta dužnost nadzora u vršenu službe, pa to hoće ili se saglašava sa takvim svojim postupanjem (direktni i eventualni umišljaj). Pored umišljaja može postojati i nehat, kako svjesni tako i nesvjesni, jer učinilac treba da je svjestan ili je bio dužan i mogao biti svjestan da zbog takvog njegovog nesavjesnog postupanja može nastupiti teža povreda prava drugog ili imovinska šteta. Pored navedenog, bitno obilježje ovog krivičnog djela, da je usljed nesavjesnog postupanja službenog lica nastupila teža povreda prava drugog ili imovinska šteta koja prelazi iznos od 10.000,00 KM, koji iznos ovom djelu daje kvalifikatorni karakter.

Da bi u konkretizaciji navedenog, bilo počinjeno određeno krivično djelo, moraju biti ispunjena sva bitna obilježja bića tog krivičnog djela.

Sadržaj provedenih dokaza:

Svjedoci Tužilaštva BiH:

Svjedok Taslaman Jasminka, finansijski tehničar ekonomskog smjera, zaposlena u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, potvrđuje da je davala izjavu Tužilaštvu BiH u vezi sa ovim predmetom, navodeći da je zaposlena od 01.01.2011.godine u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela na poslovima sistema plaćanja preko trezora. Krajem 2013.godine, kada je SIPA počela vršiti pretres, saznala je da ima nekih problema u vezi sa fakturama firme „Farmusa“. Poznaje optuženu Stanišić Valentinu, koja je u Direkciji obavljala poslove referenta za nabavke. Pojašnjava da svaka faktura prvo dolazi do optužene koja provjerava da li je ista kompletirana uz otpremnicu, da li je u skladu sa ugovorom i cijenama, zaprima količine robe u skladu sa fakturom, kontroliše isporuku i kvalitet robe, dakle kontroliše sve ono što je vezano za fakturu i isporuku robe. Nakon što utvrdi sve navedeno, optužena sačinjava nalog za plaćanje kojim potvrđuje da je sve urađeno u skladu sa ugovorom, odnosno da su saglasne cijene i količine roba. Dalje, pojašnjava da nalog za plaćanje potvrđuje urednost prijema robe, navodeći sastavne dijelove naloga, koji čine i potpisi odgovornih lica. Naime, optužena svojim potpisom potvrđuje da je roba zaprimljena u odgovarajućoj vrsti i količini, da je faktura u skladu sa ugovorom i da nema drugih propusta, nakon čega takav nalog upućuje na plaćanje. Svjedok navodi da optužena kontroliše stvarno stanje zaprimljene robe i da je njen potpis prvi na nalogu. Poslije ovih provjera optužena nalog za plaćanje sa kompletnom dokumentacijom, fakturom, otpremnicom itd, šalje šefu odsjeka za finansije, čija obaveza je kontrola ispravnost dokumentacije, tako da šef odsjeka ne odgovara za stvarno stanje zaprimljene robe, on samo kontroliše dokumentaciju koja mora biti kompletna, i ukoliko utvrdi suprotno u obavezi je istu vratiti optuženoj na kompletiranje. Svjedok dalje pojašnjava da nakon što šef odsjeka za finansije potpiše nalog, isti šalje pomoćniku direktora koji pregleda ispravnost dokumentacije, te nakon njegovog potpisa, nalog se dalje prosljeđuje direktoru, koji nakon svog potpisa nalog prosljeđuje u odjel u kojem radi svjedokinja čija je obaveza nalog dostaviti na plaćanje. Navodi da joj u konkretnom slučaju ništa nije bilo sumnjivo kada je zaprimila nalog za plaćanje naručene robe od firme „Farmus“. U konkretnom slučaju se radilo o nabavci kancelarijskog materijala, po prethodno zaprimljenom ugovoru, fakture su došle krajem 2011.godine, radilo se o dvije fakture sa iznosima od oko 20.000 i 11.000 KM. a naknadno je saznala da roba nije bila isporučena. Ranije se nikada nije dešavalo da roba bude plaćena, a da nije isporučena, niti su se nakada dešavali ovakvi propusti na strani optužene. U kritično vrijeme Direkcija je imala skladišni prostor, isti nikada nije vidjela i ne zna gdje se nalazi ali joj je poznato da su uredno plaćali zakup tog prostora. Nisu joj

poznati problemi sa skladištenjem robe, ali ukoliko je i bilo takvih problema o navedenom su morali biti upoznati nadređeni.

Tokom unakrsnog ispitivanja, svjedok potvrđuje da je na nalogu za plaćanje dovoljan potpis optužene, čime se potvrđuje da je sa robom „sve uredu“ te da se može izvršiti uplata, uz to navodeći da optužena ne može sama nabaviti kancelarijski materijal nego joj je za to potrebna saglasnost šefova i direktora. Tokom daljeg ispitivanja, svjedok navodi da u to vrijeme u Direkciji nije vođeno materijalno knjigovodstvo. Dodaje da je optužena morala imati svu potrebnu dokumentaciju za nabavku kancelariskog materijala, što podrazumjeva fakturu i otpremnicu, da bi potpisala nalog za plaćanje robe. Navodi da za konkretan slučaj pretpostavlja da je postojala otpremnica, ali joj isto nije poznato, pojašnjavajući da ona nije odgovorna za kompletiranje dokumentacije. Dalje navodi da je rad optužene Stanišić Valentine kontrolisala šef odsjeka, V. K. M., čiji zadatak je bila kontrola ispravnosti dokumentacije, koja je i utvrdila da je dokumentacija uredna. Ništa joj nije poznato o dokumentu koji je služio kao obavjest o lagerovanju para kod dobavljača. Na dalja unakrsna pitanja odbrane, svjedok navodi da je Direkcija u to vrijeme imala skladišni prostor, ali joj nije poznato gdje se isti nalazio, s tim da je sigurna da je postojala dokumentacija na osnovu koje je vršeno plaćanje zakupa skladišnog prostora kao i parking prostora. Navodi da je krajem 2012. godine bio redovan zakonski popis robe i inventara, a navedeno je u nadležnosti šefa finansija koji se može preciznije izjasniti o tom postupku. Popis robe i inventara, vrši popisna komisija, koju formiraju šefovi, ali ona nikada nije učestvovala u popisu, niti joj je poznato bilo šta u vezi sa materijalnim knjigovodstvom, s obzirom da njen posao podrazumjeva samo plaćanje i blagajnu. Nepoznata joj je korespondencija između Direkcije i dobavljača po pitanju isporuke spornog papira, ne zna ništa o prestanku isporuke papira koji je kod firme Farmusa bio lagerovan, objašnjavajući da se navedeno ne odnosi na njen referat. Na poseban upit Suda, svjedok pojašnjava da referent za nabavku ne može sama bez saglasnosti šefa odsjeka i pomoćnika direktora poručiti sporni papir.

Svjedok Selimović Himzo, policijski službenik, uposlen u MUP-u Kantona Sarajevo, u periodu od 09. 03 2010. do 16. 04 2014. godine obavljao je poslove direktora u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela. O navedenom slučaju upoznat je naknadno, avgusta mjeseca 2013.godine, o čemu će ga pismeno izvjestiti tadašnji pomoćnika direktora F. A.. U dostavljenoj informaciji bilo je navedeno da je krajem 2011.g. zaključen okvirni sporazum o nabavci kancelarijskog materijala, te da su firmi isporučiocu papira uplaćene dvije fakture, a da papir nije isporučen, uz pojašnjenje da je do navedenog došlo zbog nedostatka skladišnog prostora. U informaciji je konstatovano da je tokom 2012. godine došlo do zastoja u isporuci kancelarijskog materijala i da je F.A. došao do informacija da je firma isporučilac papira u stečaju i da su joj blokirani računi. Tada je naložio da se poduzmu sve mjere za utvrđivanje odgovornosti zaposlenih koji su dozvolili da računi budu plaćeni a da roba ne bude preuzeta, kao i rješavanje pitanja oko njegovog obavješćavanja u vezi sa ovom isporukom. Pojašnjava da je pokušao ostvariti kontakt sa Pravobranilaštvom i umanjiti nastalu štetu ulaganjem neke tužbe. Prisjeća se da su isplaćene fakture glasile na novčani iznos oko 30 hiljada KM, a okvirni sporazum između Direkcije za koordinaciju policijskih tijela i pravnog lica „Co Farmus-Commerce“ zaključen je na period od dvije godine. Navodi da kod nabavke robe za Direkciju, u lancu potpisa, prvi potpis stavlja referent za nabavke, čiji je zadatak da utvrdi stvarno činjenično stanje i sravni primljenu robu sa fakturom, znači utvrdi da je roba zaprimljena i uskladištena, poslije njega svoj potpis stavlja šef odsjeka, čija odgovornost je da utvrdi ispravnost dokumentacije, poslije njega pomoćnik direktora i na kraju i sam direktor. U konkretnom slučaju kao direktor Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, na dostavljenom nalogu uočio je potpise svih gore pobrojanih osoba, zbog čega je na nalog stavio i svoj potpis, smatrajući da je sa isporukom sve u

redu. Nalog za plaćanje sačinjava referent nabavke – ekonom i na isti stavlja svoj potpis, a poslije njega nalog potpisuju sva ostala pobrojana lica. Tvrdi da se ranije nisu dešavale slične situacije, kao i da je u kritično vrijeme Direkcija posjedovala skladišni prostor. Ukoliko je i bilo nekih problema oko skladišnog prostora, njemu nisu bili poznati i niko mu nije signalizirao bilo šta u tom pravcu. Skladišni prostor nalazio se na nekoliko mjesta u prostorijama koje je Direkcija koristila a radi se o podrumskim prostorijama studentskih domova, s tim da je bilo i prostorija na spratovima koje su korištene kao skladišni prostor.

Na unakrsna pitanja odbrane, nakon što mu je predočen dopis od od 15.12.2011. godine upućen od strane Direkcije JU Studentskom centru, u kojem se pominje cijena iznajmljivanja prostorija ali da nigdje nije navedeno o kojem se skladišnom prostoru radi svjedok pojašnjava da je dio kancelarija korišten za skladište, a radi se o kancelarijama na spratu. Dalje navodi kako mu nije poznato da je optužena 01.08.2012.godine, otišla na porodiljsko odsustvo, ne zna da li je za vrijeme dok je radila bilo nekih problema sa isporukom robe, te da je za probleme s isporukom robe saznao tek u avgustu 2013.godine. O navedenom ga je upoznao njegov pomoćnik, F. A., dopisom od 28.08.2013.godine, a sastavni dio toga je e-mail prepisaka sa V. M.. Nakon što je dobio takvu informaciju, obzirom na iznos i visinu uplaćene cijene za robu koja nije isporučena, dao nalog za detaljne provjere. Na poseban upit odbrane da li je propisana procedura za plaćanje naloga ili je to bila improvizacija, svjedok navodi da je u Direkciji imao odgovorne saradnike, zbog čega je pretpostavljao, da su akti koje su oni sačinili proizvod nekog sistema koji treba da funkcioniše. Nepoznato mu je za postojanje procedure koja reguliše plaćanje, što svakako nije njegov dio posla. Dalje se izjašnjava da je morao biti obavješten od strane svog pomoćnika F. A., ukoliko je nedostajalo skladišnog prostora. Nakon što mu je predočen sporni nalog za plaćanje, odobrava mogućnost da je na nalog stavljen faksimil njegovog potpisa, pojašnjavajući da njegov potpis na nalogu znači kako su ispunjeni svi uslovi za uplatu fakture, bez da mu predočavaju ostale dokumente koji prate nalog za plaćanje, jer su prethodni potpisnici nalog već iskontrolisali, zbog čega je kritične prilike i ocjenio da je nalog uredan i da se može izvršiti isplata. Nije mu poznato da Direkcija sa dobavljačem u konkretnom slučaju vodi spor, ali je tražio od Pravobranilaštva da ovaj slučaj procesuiraju. Nije mu poznato da je od dobavljača dana 07. 12 2012., ponovo naručen identičan papir, iako ni predhodni nije isporučen. Ne može se izjasniti koliko zapreminski iznosi količina papira poručena po spornim nalogima, ne zna da li je vršena korespodencija sa dobavljačem zbog neisporučenog papira. Poznato mu je da se godišnje radi inventura, koja bi pokazala manjak ako je urađena. Nikada nije obaviješten da je papir ostao kod dobavljača i da se sukcesivno isporučuje, niti je obaviješten o lagerovanju neisporučenog papira kod dobavljača, niti je prilikom potpisivanja naloga za plaćanje imao informaciju da fakturu ne prati otpremnica. Također, nije obaviješten da postoji obavještenje Farmusa o ostatku neisporučene robe od 29.08.2012.godine

Na poseban upit Suda, svjedok pojašnjava da odluku o lagerovanju robe kod dobavljača, zbog nedostatka skladišnog prostora, ne može donijeti ekonom bez saglasnosti pretpostavljenih, odnosno bez znanja šefa odsjeka, u konkretnom slučaju V.M..

Svjedok K. M. (ranije V. M.), koja je saslušana kao dodatni svjedok Tužilaštva, navodi da je zaposlena u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, kao šef Odsjeka za finansije i upravljanje budžetom. Njena obaveza bila je da se upozna sa svim ugovorima koje Direkcija zaključi u vezi sa provođenjem javnih nabavki. Tako se prisjeća da je polovinom 2011.godine, Direkcija zaključila okvirni sporazum o isporuci kancelarijskog materijala sa firmom Farmus. Okvirni sporazum je zaključen na 2 godine, radilo se o raznim vrstama kancelarijskog materijala i o većoj količini papira. Pojašnjava da je Direkcija je tek počela sa radom zbog čega je trebalo oformiti sve strukture. Naime određene strukture preuzeli

su iz SIPA-e i Interpola, imali su preko 700 zaposlenih i trebalo je obezbjediti papir za te uposlenike. Ne sjeća se tačno koliko je papira naručeno, zna da se radilo o velikoj količini. Navodi da sve institucije BiH u skladu sa Budžetom i Zakonom o finansiranju trebaju propisati svoje interne procedure o plaćanju obaveza što je uradila i Direkcija. Kada se zaposlila u Direkciji već su postojale te procedure koje je propisalo Ministarstvo sigurnosti, i prilagođene su potrebama Direkcije i u njima je jasno definisan proces plaćanja obaveza. Svjedokinja dalje pojašnjava , da prva stvar koja se utvrđuje su raspoloživa sredstava za plaćanje, poslije čega se provede javna objava, zaključi se ugovor ili okvirni sporazum, izda se narudžbenica za robu u skladu sa potrebama organizacionih jedinica. Do ekonoma dolaze svi zahtjevi za nabavku od svih organizacionih jedinica, ekonom ih pregleda, sačini narudžbenicu koju prosljedi pomoćniku direktora na potpis, a potom potpisanu narudžbenicu dostavlja dobavljaču koji je dužan robu isporučiti u definisanom roku. Kada se roba isporuči , ekonom robu prima kvalitativno i kvantitativno, i u obavezi je uporediti istu sa narudžbenicom. Također, dužan je utvrditi da su cijene upisane na računu u skladu sa ugovorom. Nakon toga , ekonom sačinjava interni nalog za plaćanje, čiji sadržaj je propisan od strane Direkcije, pojašnjavajući da se ne radi o klasičnom virmanu, već o internom akta koji služi kao osnov za unošenje u informacioni sistem. Kada ekonom potpiše da je roba zaprimljena, evidentirana i uskladištena i da su cijene u skladu sa ponudom, na interni nalog za plaćanje stavlja svoj potpis, prosljedi takav nalog njoj kao šefu odsjeka, zajedno sa pratećom dokumentacijom. Njen zadatak je da provjeri fakturu, da li je računski ispravna i tačna, nakon čega potpisuje nalog za plaćanje i isti prosljedi pomoćniku direktora. Pomoćnik direktora također sve navedeno provjerava a kada ga potpiše dostavlja direktoru Direkcije na ovjeru i kontrolu. Nakon što direktor ili lice koje je on ovlastio potpiše nalog, isti se dostavlja glavnom knjigovođi koji provjerava da li ima sredstava za plaćanje i određuje konto na koji će se knjižiti, zatim interni nalog prosljeđuje referentu za centralni unos podataka, koji takav nalog unosi u informacioni sistem, potpiše se i prosljedi glavnom knjigovođi na odobrenje plaćanja. Glavni knjigovođa provjerava da li je referent unio sve potrebne podatke, a potom odobrava plaćanje. Sve dalje potrebne radnje preduzima Ministarstvo finansija kako bi plaćanje bilo izvršeno. U konkretnom slučaju, kao i u svim ostalim , plaćanje je izvršeno na identičan način , provedena je ista procedura i nije bilo naznaka da nešto nije uredno. Sva dokumentacija je proknjižena i izvršeno je plaćanje, a nju niko nije ni usmeno ni pismeno obavjesti o bilo kakvim problemima. Navodi da je kontrolisla fakturu u smislu da li ima sve potrebne elemente i da li je računski tačna, utvrdila je , da je ekonom svojim potpisom potvrdio isporuku robe kao i činjenicu da su cijene u skladu sa ugovorom. Uz nalog za plaćanje može biti dostavljena različita dokumentacija, ali obavezno mora biti priložena faktura, rijetko plaćanje ide na osnovu predračuna, zatim potrebno je dostaviti narudžbenica, nekada se uz račun dostavi i otpremnica, ponekad radni nalog, sve zavisi od vrste naručene robe. U ovom konkretnom slučaju postojao je okvirni sporazum, narudžbenica, račun i interni nalog za plaćanje. Datum na internom nalogu za plaćanje znači da ga je ekonom sačinio i potpisao tog dana, ali to ne znači da je ovaj nalog tog dana dostavljen njoj , niti da ga je ona tog dana potpisala , može se desiti da naknadno dobije taj nalog. Kada lično izvrši kontrolu i vidi da je sve uredno, potpisuje interni nalog za plaćanje, što je učinila i u konkretnom slučaju. Navodi kako je naknadno od optužene saznala za probleme oko isporuke robe, što je shvatila kao problem u smislu da Farmus ne može da isporuči robu, ali joj nije bilo poznato da je roba lagerovana kod firme Farmusa. Negdje polovinom 2012.godine , saznala je da roba nije isporučena , o čemu je obavijestila pomoćnika direktora i zajedno su više puta kontaktirali dobavljača radi isporuke, što je bilo bezuspješno jer je dobavljač bio pri gašenju. Prema okvirnom sporazumu roba se mora isporučiti u roku dan ili dva , a pretpostavlja da je sporazum predvidio i mogućnost raskida ugovora u slučaju da roba ne bude isporučena. Pojašnjava kako je optužena obavijestila da je nastao problem oko isporuke robe, kada su kontaktirali dobavljača, a odnekud se polovinom 2012.godine pojavio papir u kojem je navedeno kako je roba

zadržana kod dobavljača, navodeći kako isto nije bilo u skladu sa okvirnim ugovorom, jer ugovor ne daje takvu mogućnost. Radi se o obavještenjima , jednom od 28.12.2011.godine i drugom iz polovine 2012.godine, na kojim nema prijemnog pečata Direkcije. Ističe da za nju ta obavjest kao da i ne postoji i kao da nikada nije došla u Direkciju , za istu je saznala kasnije, pri čemu ne može pojasnit gdje su pronađene ove obavjesti , nego je o istim saznala od F. A. koji je pokušao pribaviti dokumentaciju o navedenim dešavanjima , uz to više nije ni sigurna ko joj je pokazao ova obavještenja da li optužena ili F. A. . Napominje da je bila u obavezi izvršiti plaćanje robe u roku od 30 dana , a da je imala navedenu obavjest robu ne bi platila.

Dalje navodi da fakture u Direkciju mogu doći na dva načina ,ili na protokol direktno, nakon čega se dostavljaju ekonomu, ili direktno ekonomu, koji u tom slučaju nakon sravnivanja isporučene robe, fakture dostavlja na protokol. Nakon što su svjedokinji prezentirane sporne fakture , ista navodi da su fakture došle ekonomu na sravnjenje , nakon čega ih je ekonom poslala na protokol , što objašnjava razlike u datumima. Nakon što je izvršila uvid u interni nalog za plaćanje , navodi da na istom piše broj računa, kao i da je roba uredno zaprimljena i evidentirana, te da se može izvršiti njeno plaćanje u iznosu naznačenom na fakturi. Nalog nosi datum 28.12.2011.godine, što označava vrijeme kada je sačinjen , ali ne i da ga je ona isti dan to potpisala. Ističe da su fakture plaćene u januaru 2012.godine Nakon što je izvršila uvid u obavjest od 28.12.2011.godine, navodi da ovu obavjest nije vidjela u vrijeme ovjere naloga, i da ova obavjest nema prijemni pečat Direkcije, što je identično i sa obavjesti od 29.06.2012.g.

Tokom unakrsnog ispitivanja od strane odbrane , svjedok potvrđuje da je u toku istražnog postupka saslušana u svojstvu osumnjičene. Dalje navodi da je uvidom u potrebnu dokumentaciju neophodnu za isplatu isplatu , ocjenila da je ista uredna i dovoljna za isplatu, s tim da se ne sjeća da li je tom prilikom postojala i otpremnica , napominjući da Zakon o PDV-u ne predviđa da uz fakturu obavezno mora postojati otpremnica . Prateća dokumentacija koju ona zaprima uz fakturu , su narudžbenica i ugovor, što je osnov bez kojeg ne može potpisati nalog, te da je zadatak ekonomu da utvrđuje postojanje otpremnice . U odnosu na fakturu od 05.12.2011.godine , tvrdi da su svi elementi na ovoj fakturi , bili u skladu sa zakonom, s tim da ne može pojasniti značenje navoda na fakturi „tekst po želji“ , u čemu ne vidi ništa neobično.

Na upit odbrane da li je moguće da uz spornu fakturu nije dobila nikakav drugi dokument i da je zbog toga na spornoj fakturi konstatovano „teskt po želji“, svjedok navodi da je izvršila kontrolu i tom prilikom utvrdila da ima svu potrebnu dokumentaciju propisanu zakonom. Naglasila je da zaprimljene fakture kontroliše , računski, suštinski i formalno , što je u konkretnom slučaju i učinila. Nakon što je prezentirana faktura sa prijemnim pečatom od 30.12.2011.godine , navodi da je faktura protokolisana na Protokolu Direkcije upravo tog datuma, uz napomenu da računi inače dolaze ili na Protokol ili direktno ekonomu. U konkretnom slučaju pomenuta faktura od 27.12. 2011. je stigla ekonomu, jer je nalog za plaćanje sačinjen 28.12. 2011., što znači da ga je ekonom imao urađenog protokola od 30.12 2011., zaključujući da je optužena zaprimljeni račun naknadno dostavila na protokol radi evidentiranja. Dalje navodi da ovaj nalog nije vidjela ni potpisala prije 25.01.2012.g., naknadno je potpisala nalog za plaćanje od 28.12. 2011., kada je dokumentacija bila potpuna, te je faktura plaćena u januaru, a nikako prije stavljanja prijemnog pečata, što se može provjeriti kroz informacioni sistem. Na kraju pojašnjava da ukoliko fakturu prati nekompletna dokumentacija istu je u obavezi vrati ekonomu da je upotpuni, jer ekonom ima neposredan kontakt sa dobavljačem. Za konkretni slučaj nije sigurna da je postojala otpremnica, pretpostavlja da jeste, pojašnjavajući da je ista naknadno mogla biti izuzeta ili uništena. Prema kazivanju svjedoka svrha njene kontrole je da pregleda formalnu,

suštisku i računsku tačnost dokumentacije koju joj dostavi ekonom. Izjavljuje da obzirom na propisana dva stepena kontrole onoga što je radila optužena, i da na osnovu naloga koji je potpisala samo optužena nije bilo moguće izvršiti plaćanje fakture. Potvrđuje da je po nalogu pretpostavljenog F. A. , sačinila e-mail sa analizom činjeničnog stanja i mišljenjem šta se dešavalo vezano za nabavku papira , gdje je navela činjenice koje je utvrdila.

Navodi da je pomenuti e-mail, prema svom pretpostavljenom pisala 2013.godine, a da 2011. Godine nije imala informacije o lagerovanju robe ,uz to ne može pojasniti odakle potiče obavjest o lagerovanju robe - papira kod dobavljača.

Nije joj poznata činjenica da je naknadno održan sastanak sa Pilav Kenanom, direktorom dobavljača, zna samo da je dobavljač pozvan i da su pokušala sanirati šteta po Direkciju. U vezi sa predmetnom isporukom, tvrdi da nije postojala bankovna garancija na osnovu kojih su mogli reagovati , nije joj poznato da li okvirni sporazum predviđa bankovnu garanciju, uz napomenu da bi bankarska garancija trebala postojati. Nakon što joj je predočen član 4. okvirnog sporazuma, koji predviđa bankovnu garanciju od 10%, navodi da ista nije aktivirana, jer je to moguće samo ukoliko je ispručen roba slabijeg kvaliteta , dok u konkretnom slučaju roba nije isporučena, zbog čega nije postojao način obezbjeđenja bankovnom garancijom.

Svjedok F. A., bio je uposlen u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela od 2010.godine do marta mjeseca 2015 godine , na radnom mjestu pomoćnika direktora za materijalno finansijske, kadrovske i pravne poslove, nakon čega je penzionisan. Navedeni slučaj poznat mu je od trenutka kada je evoluirao u pogrešnom smjeru, a potom dobio epilog u nedostatku određenog materijala .Pojasnjava kako je bio raspisan tender za kancelarijski materijal, dobila ga je firma Farmus i počeli su raditi s tom firmom , a negdje 2012.godine nestalo je papira i tada se saznalo za sve navedeno. Bila mu je poznata činjenica da je nakon raspisanog tendera , zaključen okvirni sporazum sa firmom koja je prošla na tenderu .Napominje da je Direkcija bila u osnivanju, nedostajalo je svega, primali su nove radnike i naručeno je sve što je nedostajalo novim upslenicima. Poznato mu je kako je naručena veća količina papira ali se ne može sjetiti o kojoj količini se radilo. Dalje navodi kako je u okviru Direkcije postojala služba koja je naručivala kancelarijski materijal, uz to da je vjerovatno potpisao narudžbenicu, kao i nalog za plaćanje, koji potpisuje ekonom kao i ostali“u lancu“ potpisa sve do direktora, pojašnjavajući da se radi o nalogu koji podrazumjeva odobrenje za plaćanje robe. U konkretnom slučaju ekonom je zaprimio robu, sravnio stanje, svojim potpisom potvrdio da je sve u redu te nalog prosljedio do šefa za finansijske poslove, zatim njemu kao pomoćniku direktora, i naposljetku direktoru Direkcije. Inače, u redovnom obavljanju svojih poslova i radnih zadataka , dnevno je dobivao mnogo pošte na potpis, tako da je potpisao i sporni naloge. Navodi ,da se uz nalog za plaćanje dostavlja različita dokumentacija , ne može se precizno izjasniti o kojoj dokumentaciji se radi, ali zna da je u konkretnom slučaju za njega sve bilo uredu , jer je na nalogu bio potpis ekonoma i šefa odsjeka za finansije, zbog čega navedeno nije imao potrebe dodatno provjeravati. Inače, ukoliko mu se skrene pažnja, uvijek pregleda dokumentaciju koja je dostavljena uz nalog , ali finasijski ne provjereva ni račun ni nalog. U vezi spornih naloga nije postojao neki pisani akt koji bi ukazivao na bilo kakve probleme, niti mu je neko , tako nešto usmeno saopštio .Prisjeća se da je nakon izvjesnog vremena, optužena otišla na porodijsko odsustvo, kada se pojavio problem, nedostajao je papir , zbog čega je pokušao navedeno riješiti odlazeći u firmu Farmus , ali vlasnika nije našao.

U unakrsnom ispitivanju odbrane , svjedok potvrđuje da je po struci kiminalista i da se ne razumije u finansije. Povodom ovog događaja, direktoru Direkcije je napisao analizu činjeničnog stanja od 28.08.2013.g., uz tu svoju analizu je dostavio i dopis koji mu je

predhodno uputila V. M., ali se ne sjeća kada je zaprimio ovo njeno obavještenje . Dalje navodi kako mu nije poznato zbog čega 2012.godine nije vršen godišnji popis u Direkciji. Nakon što je optužena otišla na porodiljsko odsustvo, na njeno mjesto primljen službenik Kadrić Alan, s tim da mu nije poznato da li je među njima vršena zapisnički primopredaja dužnosti.

Okvirnim sporazumom zaključenim dana 14.06.2011.godine, između Ministarstva sigurnosti BiH – Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, kao ugovornog organa, i „Co. Farmus – Commerce“ d.o.o. Sarajevo, kao izvršioca, , ugovorne strane su se sporazumjele da će izvršilac tokom cijelog ugovornog perioda vršiti isporuku roba – kancelarijski materijal kako je navedeno u ponudi izvršioca broj 137/11 od 04.05.2011.godine, procijenjena vrijednost tih roba iznosi 67.940,93 KM. Ugovor je zaključen na period od 01.06.2011. do 31.12.2012.godine Članom 3. Okvirnog sporazuma ugovornose strane su se sporazumjele da će se plaćanje vršiti na bazi cijena iz ponude izvršioca, ispostavljanjem fakture u roku od 60 dana. Prema članu 4. Istog ugovora, izvršilac je dužan odmah nakon potpisivanja Okvirnog sporazuma, a najkasnije u roku od 5 dana, za dobro izvršenje istog, obezbijediti neopozivu bankarsku garanciju u iznosu od 10% od vrijednosti predmetne robe, odnosno na iznos od 9.794,00 KM, sa rokom dospjeća prema trajanju Okvirnog sporazuma plus 30 dana, odnosno sa datumom dospjeća 31.01.2013.g. Članom 5 je predviđeno da će izvršilac robu isporučivati u roku od 1 dana od dana izdavanja narudžbenice, a ukoliko ugovorni organ ocijeni da izvršilac nije u stanju kontinuirano i kvalitetno izvršavati preuzete obaveze pružanja usluga, jednostrano će, bez njegove saglasnosti, otkazati Okvirni sporazum.

Iz Zapisnika o analizi, ocjeni i poređenju ponuda Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH – Komisija za provođenje postupaka javnih nabavki broj: 20-01-50-614-39/11 od 18.05.2011.godine., Izvještaja o radu Komisije za provođenje postupaka javnih nabavki broj: 20-01-50-614-40/11 od 18.05.2011.godine i Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za sukcesivnu isporuku roba za LOT 1 – kancelarijski materijal, LOT2 – toneri i ketridži, LOT 3 – sredstva za održavanje higijene i LOT4 – štampani obrasci, Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, broj: 20-01-50-614-41/11 od 24.05.2011.godine, što je sve prethodilo zaključenju naprijed navedenog Okvirnog sporazuma, vidljiv je način, odnosno postupak odabira najpovoljnijeg dobavljača , te da je pored ostalog, za LOT 1 – kancelarijski materijal, kao najpovoljniji ponuđač izabran „Co. Farmus – Commerce“ d.o.o. Sarajevo.

Prema Pravilniku o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH iz avgusta 2010.godine, opis poslova radnog mjesta referent za nabavke – ekonom u Odsjeku za finansijsko-materijalne poslove i upravljanje budžetom obuhvata nabavku za Direkciju pod ugovorenim uslovima, osnovnih sredstava, inventara, kancelarijskog i potrošnog materijala pod najpovoljnijim uslovima, putem prikupljenih ponuda, vodi evidenciju ulazne dokumentacije za preuzeta osnovna sredstva, inventar, kancelarijski i potrošni materijal, izdaje revers na izdata osnovna sredstva i inventar, na osnovu trebovanja izdaje kancelarijski i potrošni materijal i o tome vodi evidenciju, vodi evidenciju o osnovnim sredstvima i inventaru Direkcije, vodi evidenciju službenih vozila, potrošnje goriva, opravke vozila, te vršenje njihovih pregleda i ispravnost istih, daje potrebne podatke Komisiji za popis osnovnih sredstava i inventara, stara se o cjelokupnoj imovini koja je u vlasništvu ili je data na korištenje Direkciji, odgovoran je da svako osnovno sredstvo ima svoj inventarni broj, vodi kartoteku kancelarijskog i potrošnog materijala i istu mjesečno usaglašava s materijalnim knjigovodstvom, stara se o blagovremenoj opravci osnovnih sredstava i inventara, zadužuje se s nabavljenim inventarom, kancelarijskim i potrošnim materijalom i vodi propisanu evidenciju o istom. Za svoj rad odgovara šefu Odsjeka za finansijsko-materijalne poslove i upravljanje budžetom.

Iz Informacije o postojanju osnova sumnje o počinjenju KD, Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, broj: 20-02/1-07-6-946-4/13 od 23.12.2013.g., upućenoj Državnoj agenciji za istrage i zaštitu vidljivo je da Direkcija obavještava Državnu agenciju za istrage i zaštitu o predmetnom slučaju, sa činjenicama i određenim dokazima, te navodi da je isporuka predmetnog papira obustavljena 29.06.2012.godine zbog čega traže njihovo dalje postupanje.

Aktom Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, broj: 20-07/1-50-691-6/13 od 16.09.2013.godine, upućenom Uredu za profesionalne standarde – Odsjek za unutrašnju kontrolu zatraženo je utvrđivanje odgovornosti u Direkciji zašto se nije preuzeta plaćena roba, niti je signalizirano direktoru na problem skladišnog prostora kao i zbog činjenice da direktor nije bio upoznat o ovom problemu.

Iz akta Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-SU-13-000003 od 03.10.2013.godine vidljivo je kako je kod tog Suda 09.05.2013.g. podnesen zahtjev za otvaranje stečajnog postupka pod brojem: 65 0 St 348785 13 St prema društvu Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo, te da je ročište zakazano za dan 14.11.2013.g.

Sud je izvršio uvid i u račune Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo ispostavljene Direkciji za koordinaciju policijskih tijela BiH, a koje je Tužilaštvo prezentiralo tokom dokaznog postupka, te je Sud posebno cijeni sporne račune, i to račun broj: 11-350-005431 od 05.12.2011.g., kojom je fakturisan iznos od 21.242,74 KM i račun broj: 11-390-005922 od 27.12.2011.g., kojim je fakturisan iznos od 27.472,28 KM, a na kojim fakturama nema naznačena otpremnica, dok je na svim ostalim predloženim fakturama, naznačena otpremnica koja je pratila isporučenu robu.

Uvidom u Analitičku karticu dobavljača za period od 01.01.2011. do 09.12.2013. Ministarstva finansija i trezora BiH – Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH, za dobavljača Co Farmus – Commerce, vidljivo je da su dva sporna računa plaćena dobavljaču, i to račun broj: 11-350-005431 od 05.12.2011. u iznosu od 21.242,74 KM plaćen 09.01.2012., a račun broj: 11-390-005922 od 27.12.2011. u iznosu od 24.472,28 KM plaćen 30.01.2012. Navedeno proizilazi i iz pregleda plaćanja BiH državne institucije (dokaz Tužilaštva T-15)

Uvidom u naloge za plaćanje od 28.12.2011. po obje naprijed navedene spome fakture, konstatovano je da je po računu broj: 11-350-005431 i računu broj: 11-390-005922 roba uredno nabavljena, zaprimljena i evidentirana, te da se može izvršiti njeno plaćanje, što potpisuju optužena Stanišić Valentina kao referent za nabavke, Taslaman Jasminka kao referent za unos podataka u ISFU, V. M. kao šef odsjeka, F. A. kao pomoćnik direktora i Selimović Himzo kao direktor Direkcije. Isto je konstatovano i na ostalim nalogima za plaćanje koje je prezentiralo Tužilaštvo tokom dokaznog postupka, i to nalogima od 09.08.2012., 10.12.2012. i 31.12.2012.

Također, Sud je izvršio uvidu i u Otpremnice Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo za Direkciju za koordinaciju policijskih tijela BiH, i to broj: 12-350-003208 od 19.06.2012., broj: 12-350-003306 od 26.06.2012., broj: 12-350-000377 od 18.01.2012., broj: 12-350-000538 od 25.01.2012., broj: 11-350-008400 od 14.12.2011. i broj: 11-350-008400 od 14.12.2011., koje otpremnice nisu sporne i nemju direktne veze sa spornim računima i nalogima za plaćanje, ali potvrđuju uobičajan način poslovanja između Direkcije i dobavljač C. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo, gdje je dobavljač kod dostavljanja robe Direkciji, svaki put dostavljao i otpremnice.

Uvidom u Obavještenje o lagerovanju neisporučene robe Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo od 28.12.2011.g. vidljivo je da Farmus – Commerce obavještava Direkciju da će se neisporučena roba (Papir za kopiranje A4 500/1) po računima broj: 11-350-005431 i 11-390-005922 u ukupnom iznosu od 8000 risa, skladištiti na lageru Farmus – Commerca, zbog nedostatka skladišnog prostora Direkcije, te da će se roba isporučivati sukcesivno prema potrebama Direkcije. Također, prema Obavještenju o ostatku neisporučene robe od 29.06.2012. , vidljivo je da Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo obavještava Direkciju da je na njihovom lageru ostalo papira za kopiranje A4 500/1 po činima broj: 11-350-00543 i 11-390-005922 u ukupnom iznosu od 6490 risa, te da će roba biti isporučivana sukcesivno prema potrebama Direkcije.

Osim navedenog, Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo je izdao i Potvrdu od 04.02.2013., kojom potvrđuje da Direkciji nisu izvršili isporuku 6.490 risa papira za kopiranje A4, a prema Okvirnom sporazumu broj: 20-01-50-614-95/11 od 27.06.2011., i prema računima broj: 11-350-005431 od 05.12.2011. i 11-390-005922 od 27.12.2011.

Prema Aktu MUP-a Kantona Sarajevo, broj: 02/3-3-04-8-2/319 od 29.01.2015.optužena Stanišić Valentina nije evidentirana u kaznenoj evidenciji ovog ministarstva.

Dokazi odbrane:

Optužena Stanišić Valentina, saslušana u svojstvu svjedoka, navodi da je tokom 2011.radila na radnom mjestu referenta za nabavku u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela. Vezano za konkretan slučaj navodi da je od svojih pretpostavljenih dobila instrukciju da naruči papir, kao i ostali kancelarijski materijal a na osnovu Okvirnog sporazumu, što je i učinila, tako da nije bilo problema u isporuci robe. U konkretnom slučaju radilo se o 8.000 risa papira, što zapreminski iznosi 40 paleta, što otprilike čini jedan veliki šleper težina 20 tona. Pomenuti papir nije odmah isporučen, nego sukcesivno , što je dogovorila sa svojim pretpostavljenim. Sukcesivna isporuka je podrazumijevala da dobavljač po potrebi Direkcije isporučuje papir. Po isporučenom papiru dobiva dokumentaciju od dobavljača, sa protokola dokumentaciju joj je donijela kolegica Jasminka, primila fakturu i otpremnice za drugu robu, ali ne i za papir, uz koji je dobila obavještenje dobavljača o lagerovanju neisporučene robe od 28.12.2011.g. Po prijemu ove dokumentacije, kao i obavještenja, kontaktirala je pretpostavljene, s obzirom da nisu imali dovoljno prostora da zaprime tako veliku količinu papira, kontaktirala je F. A. koji će joj naložiti da u dogovoru sa dobavljačem , roba ostane kod njih. Nakon što je završila svoj dio posla, dokumentaciju je dalje prosljedila šefu odsjeka. Otišla je na porodiljsko odsustvo 01.08.2012.,a do tada je papir redovno sukcesivno isporučivan.

Tokom unakrsnog ispitivanja optužena navodi da je u vezi sa obavještenjem dobavljača, lično otišla kod dobavljača i uvjerala se da je roba uskladištena, te da su navodi u obavještenju odgovarali stvarnom stanju. Tvrdi da je zajedno sa svom dokumentacijom i fakturama pristiglo i pomenuto obavještenje. Obavjestila je svoje pretpostavljene, konkretno K. M. o nedostatku skladišnog prostora. U vezi sa potpisanim nalogom za plaćanje po sporne dvije fakture, navodi da ona ne odlučuje o plaćanju, a nalog je potpisala potpuno svjesna da ono što je napisano odgovara stvarnom stanju, uz pomenuto obavještenje dobavljača i u skladu sa dogovorom. Nema nikakav pisani trag da je sa K. M. dogovorila ovo o čemu je prethodno govorila. Njena dužnost kao ekonomica je da sravni stanje robe po fakturi i daje prijedlog za plaćanje, a prije toga naručuje robu. Njen potpis na nalogu ne znači da fakture treba odmah platiti, jer nakon što fakture budu iskontrolisane od lica koja su ovlaštena za kontrolu , iste fakture mogu joj vratiti ukoliko utvrde da

nešto nije uredu. U Direkciji za koordinaciju policijskih tijela radi od njenog osnivanja na istim poslovima, ranije nikada nije plaćena roba koja nije isporučena, ovo je bio izniman slučaj. Njen potpis na nalogu za plaćanje suštinski znači da je prekontrolisala fakturu, da cijene odgovaraju okvirnom sporazumu, da količine ne prelaze dogovorene količine, i da je zaprimila robu u skladište. Poznato joj je da je polovinom 2011. zaključen okvirni sporazum, kojim su regulisani uslovi isporuke robe, a isti nije ispoštovan zbog nedostatka skladišnog prostora, da je od nadređenih K. M. i F. A. imala instrukciju da sa robom postupi na opisani način, instrukcije su date usmeno, nije joj poznato zašto je naknadno došlo do problema oko isporuke spornog papira jer je otišla na porodiljsko odsustvo. Na dodatni uput odbrane, optužena potvrđuje da samoinicijativno nije mogla naručiti količinu papira od jednog šlepera, nego isključivo po dogovoru sa pretpostavljenim.

Vještak ekonomske struke, Škrba Danilo, saslušan kao vještak odbrane, navodi da je svoj nalaz i mišljenje sačinio na osnovu podataka iz spisa predmeta kao i podataka koje je pribavio u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela BiH. Vještak pojašnjava da je Direkcija raspisala javni oglas – tender za nabavku kancelarijskog materijala, komisija je izabrala najpovoljnijeg ponuđača – Farmus Commerce, sklopljen je okvirni ugovor na iznos 67.940,93 KM. U toku decembra 2011.godine poručen je kancelarijski materijal od Farmus Commerca, a pojavile su se sporne fakture broj 5431 od 05.12.2011.godine, na iznos od 21.242,74 KM i faktura 5922 od 27.12.2011.godine na iznos od 27.472,28 KM. Prema kazivanju vještaka o naručivanju robe odlučuje direktor Direkcije, pomoćnik i šef računovodstva o čemu obavještavaju referenta za nabavku – ekonomu, u ovom slučaju optuženu Stanišić Valentinu. Prema tenderu raspisan je konkurs na 10 000 risa kopir papira, a po spornim fakurama je poručeno 8000 risa, u vrijednosti 30.178,50 KM.

Fakture su službeno zaprimljene na protokolu Direkcije i to prva 30.12.2011.godine, a druga 25.01.2012.godine, a preuzela ih je Jasminka Tasliman. Na ovim fakturama nema broja otpremnice, već je upisan "tekst po želji", i otpremnice ne postoje. Jasminka Talisman, fakture je predala optuženoj, čiji zadatak je bio provjera nabavljenog materijala, što je ista i učinila. U vezi s tim vještak je izvršio uvid u evidencije ekonomata po nazivima i količinama, zbog čega zaključuje da ekonom ne mora provjeravati cijene i iznose, jer su to poslovi računovodstva. Navodi da je uz ove dvije fakture, priloženo obavještenje dobavljača o skladištenju robe, od 28.12.2011.godine.

Vještak dalje navodi da je isporuka kopir papira vršena sukcesivno, a određena količina papira je ostala neisporučena, o čemu je dobavljač obavijestio Direkciju 29.06.2012.godine navodeći da je dio papira ostao na njihovom skladištu. Pojašnjavajući načina rada u Direkciji vještak je utvrdio da se ne pravi ulaz materijala koji se dostavlja materijalnom knjigovodstvu, jer ga i nemaju, tako da ekonom nije nijednom vršio usklađivanje stanja u ekonomatu i materijalnom knjigovodstvu. Nikada nije vršen popis robe i materijala, što je obaveza uraditi jednom godišnje prema Zakon o računovodstvu, kako bi da se utvrdilo stvarno stanje.

Vještak pojašnjava da optužena nije potpisala nalog za plaćanje, jer nalog za plaćanje sačinjava računovodstvo nakon što pribavi svu potrebnu dokumentaciju na način kako je to propisano Zakonom. Tek tada se može knjižiti nalog u finansijskom računovodstvu što je računovodstvo propustilo uraditi, nego je roba plaćena mimo toga, što je nezakonito. Vještak tvrdi da nalog za plaćanje kakav je sačinila optužena nema nikakvog značaja, jer nalog za plaćanje mora sadržavati osnovne elemente, kao što su oznaka onoga ko plaća, kome se plaća, svrha uplate, potpis i pečat. Pojašnjava proceduru od ulaska fakture u instituciju do plaćanja po fakturi, navodeći da po Zakonu o računovodstvu i Pravilniku o vođenju knjigovodstva, nakon što je završena tenderska procedura, rukovodioci dogovore

koja roba da se poruči o čemu obavještavaju dobavljača. Uz fakturu dostavlja se i otpremnica i zadatak ekonomu je da utvrdi količinu koju je dobilo (komadno ili po kg) i da to evidentira u svojoj evidenciji. Navedenu dokumentaciju ekonom prosljeđuje u računovodstvo, šef računovodstva vrši kontrolu fakture i provjerava ispravnost cjelokupno prispijele dokumentacija. Da bi se izvršilo plaćanje moraju postojati sljedeći dokumenti: faktura, otpremnica i ulaz materijala, jer se u računovodstvu vrši suštinska i računska kontrola dokumenata i tek kada je sve uredno, uvodi se u knjigu ulaznih faktura. Roba se ne može platiti prije nego je knjižena. Zadatak ekonomu je da prati samo ono za što je zadužen a to je pristigla količina robe .U slučaju da nedostaje neki od dokumenata, šef računovodstva je dužan vratiti fakture. Predmetna faktura je primljena 30.12.2011.godine, a plaćena je već 05.01.2012.godine, a druga je primljena 25.01.2012.godine, a plaćena nakon samo deset dana, s tim da je rok za plaćanja 60 dana . Ekonom nema uvida u to ni šta se knjiži, ni šta se plaća. Da je izvršen popis 2011. godine, što je i bila zakonska obaveza Direkcije, već tada bi bilo utvrđeno stvarno stanje koje bi bilo usklađeno sa računovodstvom, i manjak bi bio utvrđen. Prije odlaska optužene na porodijsko odsustvo nije izvršena zapisnička primopredaja. U unakrsnom ispitivanju vještak navodi da su obje sporne fakture stigle na protokol, da ih je zaprimila Jasminka Talisman, na istima na mjestu predviđenom za otpremnice stoji „ tekst po želji“, zadatak optužene je da potpiše otpremnicu koje nema, optužena je zaprimljenu dokumentaciju uz obavještenje prosljedila u računovodstvo . Zadatak ekonomu je da sravni stvarno stanje robe i faktura, uz to ne može se izjasni da li su prekršene odredbe okvirnog sporazuma, navodeći da se radi o pravnom pitanju.

U pismenom Nalazu i mišljenju od 21.07.2015. godine, vještak Škrba Danilo je na osnovu uvida u dokumentacije iz spisa predmeta i finansijsko-knjigovodstvene dokumentacije Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, ističe:

- tačno je da je Direkcija potpisala Okvirni sporazum za isporuku kancelarijskog materijala sa firmom Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo i da je u decembru 2011.godine naručila određenu količinu kancelarijskog materijala. Po narudžbi je isporučen sav materijal, osim papira za kopiranje. Za isporučeni kancelarijski materijal dobavljač je ispostavio fakture br. 11-350-005431 od 05.12.2011.godine i 11-390-005922 od 27.12.2011.godine. Uz fakture nisu priložene otpremnice, nego Obavještenje od 28.12.2011.godine o neisporučenom papiru za kopiranje (prema dogovoru) zbog nedostatka skladišnog prostora uz navode da će u 2012.godini , isporuku vršiti sukcesivno, što se vidi iz priloženih otpremnica iz 2012.godine.

Dobavljač je 29.06.2012.godine uputio Direkciji Obavještenje o količini neisporučenog papira za kopiranje i 04.02.2013.godine , izdao potvrdu o količini neisporučenog papira za kopiranje.

Iz dokumentacije je dalje vidljivo da optužena nije preuzela dvije sporne fakture i nije izvršila ovjeru istih. Fakture je sa protokola preuzela Taslaman Jasminka , a optužena je sravnila isporučeni kancelarijski materijal prema fakturama, koji je zaprimila, i fakture zajedno sa Obavještenjem prosljedila šefu odsjeka na kompletiranje i plaćanje. Nije potpisala nalog za plaćanje, nego prijedlog za plaćanje i nije ovjerala fakture jer ista nije nadležna za ovjere. Iz dokumentacije se vidi da je nalog za plaćanje izvršilo ovlašteno lice, jer optužena nema pristupa elektronskom, niti bilo kojem drugom vidu plaćanja. Što se tiče kompletiranja dokumentacije i plaćanje računa isto je obaveza šefa računovodstva i drugih ovlaštenih lica.

- Iz dokumentacije je vidljivo da su odgovorni u Direkciji bili upoznati da je papir kopiranje, bio lagerovan kod dobavljača , zbog nedostatka skladišnog prostora Direkcije, što potvrđuje i iz Dopisa Direkcije upućenom Pravobranilaštvu BiH, sa prijedlogom za

pokretanje sudskog postupka protiv pravnog lica Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo, zbog neispunjenja obaveza iz Okvirnog sporazuma.

- Uz dopis je kao dokaz priloženo je Obavještenja od 28.12.2011.godine i 29.06.2012.godine, Potvrda od 04.02.2013.g. i računi po kojima je isporučen kancelarijski materijal, osim papira za kopiranje.
- U spisu je priložena i Tužba br. 03-4-10-P-629/13 protiv pravnog lica Co. Farmus-Commerce d.o.o. Sarajevo, kao i Presuda br. 65 0 Ps 380230 13 Ps Općinskog suda u Sarajevu kojom se obavezuje tuženi Co. Farmus – Commerce d.o.o. Sarajevo da Direkciji isplati iznos od 30.178,50 KM zbog neispunjenja obaveza iz Okvirnog sporazuma.
- Od strane Direkcije podnesene je Sudu prijedlog za izvršenje po navedenoj presudi.

Prema e-mailu od 20.08.2013.godine, u 11:25 h, koji je uložila odbrana optužene, svjedok V. M. je uputila e-mail Džihanić Enveru i F. A., naziva: Co. Farmus – Commerce, u kojem pored ostalog navodi da je u 2011.godine zaključen Ugovor o isporuci kancelarijskog materijala, nakon provedenog otvorenog postupka i to sa dobavljačem Co. Farmus – Commerce, da je u skladu sa navedenim referent za nabavke – ekonom izvršio nabavku kancelarijskog materijala po računima broj: 11-350-00543 i 11-390-005922. U e-mailu se dalje navodi da je narudžba bila jako velika, a Direkcija nije imala dovoljno skladišnog prostora, ni ugovora o zakupu, pa je referent za nabavke- ekonom je dogovorio sa dobavljačem da papir za kopiranje A4 u ukupnom iznosu 8000 risa ostane na skladištu dobavljača, a da isporuka Direkciji u 2012.godini ide po potrebi. Konstatovano je da za navedeno postoji akt dobavljača Co. Farmus – Commerce od 28.12.2011.godine. Dalje se navodi da je u 2012.godine, u skladu sa potrebama Direkcije vršena isporuka papira sve do 29.06.2012.godine, kada je na lageru dobavljača ostalo 6490 risa navedenog papira, za što postoji akt dobavljača od 29.06.2012. Nakon tog datuma upućeni su pozivi prema dobavljaču od strane zaposlenika Odsjeka za finansijsko-materijalnu službu i upravljanje budžetom, u cilju isporuke papira, što je bilo bezuspješno. Obzirom da je bilo nemoguće dobiti dobavljača na telefon, izvršene su provjere na adresi dobavljača 08.07.2013. godine, kada se saznalo da je dobavljač odavno zatvorio poslovnicu, a naknadno su od Pilav Kenana dobila informacija da je Co. Farmus – Commerce pokrenuo stečaj. Odrežan je sastanak sa Pilav Kenanom, kojem su prisustvovali pomoćnik direktora Direkcije, i dva šefa odsjeka, u pokušaju da zatvore dug prema Direkciji. Do navedenog nije došlo jer je Direkciji isporučena jako mala zamjena kancelarijskog materijala, što ne bi bilo dovoljno ni za pola duga.

Dokaz Suda:

Prema Nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke Prašljivić Kerime, od 07.09.2015.godine, vještak je navela da institucije BiH, nabavljaju robu i usluge u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, te sa dobavljačima zaključuje ugovor kojim se definiše plaćanje obaveza. Svaka institucija donosi interne akte, najčešće pravilnike, u kojima taksativno navode provjeru svakog dokumenta i osobe koja je zadužena za provjeru dokumentacije. Da bi račun bio uplaćen potrebna je provjera svih upisanih podataka na istom, a posebno provjera podataka da li je roba isporučena – primljena ili usluga izvršena. Broj lica koja kontrolišu podatke definišu se internim aktom, a tek nakon što se provjere svi podaci sa računa, isti se šalje na plaćanje, odnosno unosi u sistem. Vještak je dala mišljenje da plaćanje obaveza nije definisano zakonima, već internim aktima u svakoj instituciji, a da bi se izvršilo plaćanje potrebno je utvrditi da je roba isporučena (otpremnicu, prijem robe...) ili usluga izvršena (ovjera odgovornog lica za izvršenu uslugu).

Navedeni nalaz i mišljenje vještak Prašljivić Kerima je iznijela neposredno pred Sudom, uz navode da je internim aktom uređeno, koja osoba u instituciji je zadužena za provjeru fakture, najčešće je to regulisano pravilnikom o sistematizaciji radnih mjesta, taksativno se u tom internom aktu mora navesti procedura provjere fakture za koju je izvršena usluga ili isporučena roba. Navodi da je u praksi rijetko imala, avansno plaća u institucijama BiH, jer se radi o budžetskim sredstvima i najčešći način plaćanja je nakon isporuke robe ili izvršene usluge. Potvrđuje kako se mora znati ime i prezime osobe koja provjerava ispravnost fakture, provjerava se i količina robe koja je fakturisana, da li je ta količina robe zaprimljena, i ko je zaprimio datu količinu robe. Uz fakturu se obično dostavljaju i otpremnice, ili neki drugi dokument koji potvrđuje da je roba isporučena i primljena od strane lica kojem se fakturiše roba. Provjerava se fakturisana količina sa isporučenom, da li je fakturisana ugovorena cijena i da li je ispravno iskazana vrijednost robe koja je ugovorena. U institucijama BiH, uvijek postoje namjanje 3-4 čovjeka koja kontrolišu takve fakture. Kontrola ide od referenta koji zaprima robu do rukovodioca tog sektora, nakon čega je fakturu moguće platiti prema raspoloživim sredstvima trezora.

Na upit Tužilaštva da li je otpremnica jači ili vjerodostojniji dokument od fakture u smislu da je roba zaprimljena, vještak navodi da može biti, ali se najčešće se i faktura i otpremnica ispostavljaju jednim dokumentom. Ukoliko je to dokaz uz fakturu kao poseban dokument, naravno da je otpremnica jači dokument ukoliko stoji na istoj podatak da je roba isporučena od dobavljača i primljena od strane kupca. Vještak je dalje potvrdila da postoji mogućnost da dođe samo faktura bez otpremnice, navodeći da se u takvim situacijama prijem robe može sravniti sa narudžbenicom i ugovorom. Vještak dalje navodi da trgovcu kao dokaz da je roba došla, služi prijem robe, što znači da je roba došla i zadužena u skladištu, kalkulacija ulaza robe, što je ustvari otpremnica koja prati protok robe od dobavljača do kupca, može biti bilo koji dokumenat, samo mora postojati podatak da je roba isporučena, odnosno zaprimljena. Zakon o trgovini je formalni akt, dok se internim aktima reguliše kojim dokumentima se reguliše prijem robe. Ako postoji dokaz da je roba isporučena i zaprimljena, isporučilac fakturiše robu, on može fakturisati bez da uz fakturu dostavi bilo koji dokaz, ali kada fakturu zaprimi pravno lice ista mora biti kontrolisana. Kontrola je definisana internim aktima, fakturu kontrolišu više fizičkih lica, jedno lice mora potvrditi da je roba stigla i zaprimljena.

Na kraju vještak zaključila da uz fakturu mora postojati dokaz da je roba isporučena, dešava se da kupac dobije samo faktura, ali tada mora kontrolisati da je roba došla od dobavljača do kupca, da li je zaprimljena i uskladištena, tada se faktura sravnjava sa zaprimljenom robom, kada roba ide od prodavca do kupca mora je pratiti dokument koji potvrđuje da je roba kupljena od tog prodavca i od strane određenog kupca.

Na unakrsna pitanja odbrane, i nakon što je prezentirana uobičajena dostava fakture od strane Farmus – Commera Direkciji, što je predočeno kao dokaz od strane Tužilaštva, vještak pojašnjava da je iz fakture vidljivo da Farmus - Commerc fakturiše Direkciji kancelarijski materijal, radi se o fakturi koju je pratila otpremnica, što je dokaz da je roba isporučena po računu. Na kraju otpremnice se vidi potpis izdavaoca robe, pečat dobavljača i potpis primaoca robe. Vještak navodi da se radi o propisno popunjenoj fakturi i otpremnica, ima dokaz da je izdavalac izdao robu i primalac robu primio.

Na posebna upit Tužilaštva, vještak pojašnjava da ekonom potpisuje prijem robe i zaduženje robom što znači da je roba primljena, ali se pri tome mora raditi o dokumentu na kojem mora biti precizno navedeno ko je robu izdao i primio.

Ocjena provedenih dokaza i zaključci Suda:

Nakon provedenog dokaznog postupka, Sud je ocjenom svih provedenih dokaza kako pojedinačno, i dovodeći ih u međusobnu vezu, utvrdio da Tužilaštvo BiH nije dokazalo da je optužena na način kako je to opisano u činjeničnom supstratu optužnog akta počinila krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Preciziranom optužnicom Tužilaštvo BiH, stavilo je na teret optuženoj Stanišić Valentini da je u svojstvu službene osobe u instituciji Bosne i Hercegovine počinila krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, na način da je svjesno kršeći odredbe relevantnih propisa - Okvirnog sporazuma o nabavci kancelarijskog materijala sa Co. Farmus-Commerce, br.:20-01-50-614-95/11 od 27.06.2011. godine i Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela u BiH, očigledno nesavjesno postupila u vršenju svojih dužnosti prilikom nabavke i isporuke kancelarijskog materijala – papira za potrebe Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, na način da je na osnovu izdatih faktura pravnog lica Co- Farmus- Commerce d.o.o. Sarajevo, potpisala dva interna naloga u kojima je konstatovala da je roba uredno zaprimljena, na osnovu kojih je računovodstvo Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, izvršilo plaćanje prema isporučiocu u iznosu od 30.178,50 KM, a da kancelarijski materijal nije isporučen, na koji način je oštetila Budžet BiH u navedenom iznosu.

Krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 224. stav 2., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona BiH čini službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine koja svjesnim kršenjem zakona, drugih propisa ili općeg akta ili propuštanjem dužnosti nadzora, očigledno nesavjesno postupi u vršenju dužnosti, pa je usljed toga došlo do teške povrede prava drugog ili je nastupila imovinska šteta koja prelazi iznos od 10.000 KM.

U ovom krivično pravnom predmetu, za Sud nije bilo sporno da je optužena u vrijeme navedeno u preciziranoj Optužnici imala status službene osobe, radeći kao referent za nabavke-ekonom u Direkciji za koordinaciju policijskih tijela u BiH, što potvrđuju svi saslušani svjedoci kao i sama optužena. Također nije sporno da je Direkcija imala zaključen Okvirni sporazum od 14.06.2011.godine sa „Co Farmus – Commerce“ d.o.o. Sarajevo o isporuci kancelarijskog materijala, na period od 01.06.2011.godine do 31.12.2012. godine, kojim su definisana prava i obaveze ugovornih strana, te da je u postupak nabavke konkretnog kancelarijskog materijala, bila uključena i optužena, obavljajući poslove ekonomata.

Dalje je nesporno, da poručeni kancelarijski materijal – papir u cjelokupnoj količini, nije isporučen Direkciji, ali je isplaćen od strane Direkcije pravnom licu Co Farmus - Commerce po ispostavljenim fakturama br.:11-390-005431 od 05.12.2011. i fakturi, br.:11-390-005922 od 27.12.2011. godine., u ukupnom iznosu od 30.178,50 KM.

U konkretnom slučaju za ovaj Sud ukazalo se spornim da li je optužena kritične prilike postupala očigledno nesavjesno, te prekršila obaveze koje kao ekonom ima prema Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, i Okvirni sporazum, odnosno da je sačinila dva „interna naloga za plaćanje“, kako Tužilaštvo označava akte od 28.12.2011. godine, iako je znala da cjelokupna količina naručenog papira nije isporučena. Također, sporno je da li je o tome obavijestila pretpostavljene, ili je samoinicijativno donijela odluku da neisporučeni papir

ostane na lageru kod dobavljača – pravnog lica Co Farmus – Commerce. Ono što je za Sud dalje sporno bilo je izvršeno plaćanje od strane Direkcije prema pravnom licu Co Farmus-Commerce, samo na osnovu „internog naloga za plaćanje“ kojeg sačini ekonom, bez posebne provjere da li taj nalog prati odgovarajuća dokumentacija koja potvrđuje da je roba isporučena, odnosno da li su u konkretnom slučaju postojale otpremnice ili drugi akt koji mogu zamijeniti iste, a koji jasno potvrđuju prijem robe.

Naime, prema Pravilniku o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Direkcije za koordinaciju policijskih tjela, radno mjesto referenta za nabavku- ekonom, obuhvata između ostalog nabavku kancelarijskog materijala, vođenje evidencije ulazne dokumentacije za preuzeti kancelarijski materijal, izdaje reverse na osnovu trebovanja, zadužuje se sa nabavljenim kancelarijskim materijalom, a za svoj rad odgovara šefu odsjeka za finansijsko materijalne poslove.

Ocjenom provedenih dokaza iskaza saslušanih svjedoka, vještaka ekonomske struke, te objektivne materijalne dokumentacije u spisu predmeta, Sud je utvrdio da je optužena, obavljajući poslove referenta za nabavku –ekonom, u Direkciji za koordinaciju policijskih tjela BiH učestvovala u porudžbi kancelarijskog materijala - papira u količini od 8.000 risa, da je poručeni papir isporučivan sukcesivno, a pravno lice Co Farmus – Commerce, ispostavilo je Direkciji dvije fakture, br. 5431 od 05. 12 2011. i br. 5922 od 27. 12 2011. uz obavještenje od 28.12 2011. o lagerovanju neisporučene robe, gdje je konstatovano da će neisporučena roba (papir za kopiranje A4 500/1) u ukupnom iznosu od 8000 risa, biti skladištena kod Farmus – Commerce, zbog nedostatka skladišnog prostora u Direkciji, te da će se roba sukcesivno isporučivati prema iskazanim potrebama Direkcije.

Ispostavljene fakture su plaćene od strane Direkcije, dana 09. 01 2012. i 30. 01 2012.g., a isporuka papira vršena je sukcesivno, sve do polovine 2012.godine, kada je prestala, da bi naknadno bilo utvrđeno kako je pravno lice Co Farmus Commerce palo pod stečaj.

Optužena je pored još 4 lica, i to referenta za unos podataka, šefa odsjeka, pomoćnika direktora i direktora, bila supotpisnik dva interna naloga za plaćanje, na osnovu kojih je izvršeno plaćanje po ispostavljenim fakturama. Dakle, u konkretnom slučaju bilo je neophodno Sudu pružiti dokaze da je optužena, kao službeno lice u instituciji BiH, svjesnim kršenjem propisa i propuštanjem dužnosti nadzora, postupala očigledno nesavjesno, u vršenju svoje dužnosti, pa je usljed takvog postupanja optužene nastupila imovinska šteta koja prelazi iznos od 10.000 KM. Naime, kako je u konkretnom slučaju optužena, u računovodstvo Direkcije za koordinaciju policijskih tjela, uz pristigle fakture isporučiooca papira, dostavila obavijest da će roba u vidu papira u količini od 8.000 risa biti lagerovana kod isporučiooca i sukcesivno dostavljanja naručiocu, koji dokument je Tužilaštvo uložilo u spis predmeta kao svoj dokaz, te da je plaćanje poručene robe izvršeno na osnovu ispostavljenih faktura, a da uz njih nisu dostavljene otpremnice, što u svom nalazu i mišljenju potvrđuju saslušani vještaci finansijske struke, koji se izjašnjavaju na ovu okolnost, jasno navodeći da fakturu mora pratiti dokument koji potvrđuje da je roba isporučena i zaprimljena, onda Sud nije mogao, van razumne sumnje utvrditi da preduzete radnje optužene predstavljaju njeno očigledno nesavjesno postupanje u vršenju dužnosti. Pri tome Sud ne prihvata tvrdnju svjedoka K. M., šefa odsjeka za finansije i upravljanje budžetom, koja u svom iskazu navodi da obavijest o lagerovanju papira nije postojala u vrijeme isplate faktura, nego se naknadno „odnekud“ pojavila, u nemogućnosti da navedeno pojasni, a što je suprotno dokazu odbrane, e-meil prepisci ove svjedokinje sa svjedocima Đihanić Enverom i F. A. od 20. 08 2013. u kojoj ista konstatuje postojanje ovakvog akta dobavljača, koji će kao takav od

strane Direkcije biti prosljeđen i Pravobranilaštvu BiH, radi podnošenja tužbe prema pravnom licu Co. Farmus -Commerce.

Dakle, nesavjesno poslovanje je pravno, a ne činjenično pitanje, pa je u konkretnom slučaju Tužilaštvo bilo u obavezi Sudu pružiti dokaze koji ukazuju na očigledno nesavjesno postupanje optužene. Činjenica da je optužena u računovodstvo Direkcije, dostavila interni nalog za plaćanje po ispostavljenim fakturama, koji je svojeručno potpisala zajedno sa ostalim supotpisnicima, šefom računovodstva, pomoćnikom direktora i direktorom, koji zajedno, stavljajući svoje potpise, potvrđuju identične činjenice kao i optužena, uz sporne fakture i obavjest o lagerovanju robe kod isporučioaca, ne može sam po sebi bez ostalih preduzetih radnji drugih lica ukazati na isključivu krivičnu odgovornost optužene.

Naime, u konkretnom slučaju bilo je neophodno potrebno provesti utvrđenu zakonsku proceduru koja se odnosi na način plaćanja budžetskih korisnika, pribaviti svu neophodnu i potrebnu dokumentaciju koja prati robu, pa tek nakon ovih provjera, kompletirati dokumentaciju i izvršiti plaćanje, što u svojim nalazima potvrđuju saslušani vještaci ekonomske struke, pojašnjavajući način i proceduru plaćanja kada se isplate vrše iz budžeta BiH. Ovo pogotovo imajući u vidu činjenicu da se po spornim fakturama broj 5431 i broj 5922, uplaćuju dva enormno visoka novčana iznosa u dva navrata od 21.242 KM i 27,472, 28 KM, bez postojanja otpremnica koje potvrđuju da je roba isporučena i zaprimljena.

Tvrdnja svjedoka K. M. i F. A., neposredno pretpostavljenih optuženoj, koji navode da je isplata faktura učinjena na osnovu internog akta, koji je sačinila optužena i gdje se konstatuje prijem robe, ovaj Sud ne može prihvatiti kao tačne i objektivne. Ovo naročito ako se ima u vidu da je na spornim otpremnicama, na mjestu gdje bi morao biti upisan broj otpremnice, naznačeno „tekst po želji“, dok sve ostale fakture koje su uobičajno pristizale u Direkciju, bile propisno sačinjene sa tačno naznačenim otpremnicama koje prate robu, što Tužilaštvo i prezentira Sudu tokom dokaznog postupka. Uz to, optužena je u računovodstvo Direkcije dostavila i obavijest dobavljača o sukcesivnoj isporuci papira u količini od 8.000 risa zbog nedostatka skladišnog prostora, uz to da se u konkretnom slučaju radilo o očigledno velikoj količini papira, koja nije mogla biti smještena u kancelarijske prostore, koji su prema iskazu svjedoka Selimović Himze očigledno korišteni u svrhe skladištenja. Osim toga isti svjedok jasno navodi da optužena nije mogla samoinicijativno donijeti odluku o lagerovanju papira kod dobavljača, a da o tome nije upoznala svoje pretpostavljene. Da su K. M. i F. A. bili upoznati sa navedenim, vidljivo je iz njihove e-mail prepiske, te iskaza svjedoka Selimović Himze, koji navodi da će ga njegov pomoćnik F. A., nakanadno obavjestiti da je do problema oko isporuke papira došlo zbog nedostatka skladišnog prostora. U tom pravcu Sud ne prihvata ni dio iskaza svjedoka Talasman Jasminke, koja navodi da je Direkcija posjedovala skladišni prostor, poznata joj je činjenica da su plaćali zakup istog, ali se ne može izjasniti gdje se ovaj prostor nalazi, navodeći da je K. M. zadužena za kontrolu dokumentacije na osnovu koje se vrši plaćanje robe i da je ista imala svu potrebnu dokumentaciju zbog čega je i pristupila isplati spornih faktura. Međutim svjedokinja K. M., uposlena kao šef računovodstva u Direkciji, dijelom svog iskaza prvobitno tvrdi da je izvršila provjeru sve dokumentacije koja je potrebna za plaćanje, te da je postojala otpremnica uz spornu plaćenu fakturu, pojašnjavajući mogućnost da je istu neko naknadno izuzeo ili uništio. Međutim, Sud zaključuje da sporne otpremnice, očigledno nisu pratile fakture pravnog lica Co. Farmus-Commerce, nego samo obavijest dobavljača o sukcesivnoj isporuci robe, što je vidljivo prije svega iz dostavljenih faktura na kojima je umjesto otpremnica i na mjestu gdje treba biti upisan njihov broj

stoji „tekst po želji“ o čemu govori i svjedok K. M. u svojoj e- mail prepisci sa neposrednim pretpostavljenim F. A. , obavještavajući ga o nastaloj situaciji , da su fakture isplaćene dobavljaču, a da roba nije isporučena u cjelosti.

Nadalje, u konkretnom slučaju bilo je potrebno, ponuđenim dokazima Tužilaštva , utvrditi da je optužena bila svjesna svoje nesavjesnosti, da krši zakon ili drugi propis , pa isto hoće ili se saglašava sa takvim svojim postupanjem . Tako Sud konstatuje da optužena preduzima određene radnje u okviru svojih redovnih poslova i zadataka, ali njene preduzete radnje nisu i ne mogu biti u uzročno - posljedičnoj vezi sa nastalom štetnom posljedicom. Neosnovano je i pomisliti da bilo koja faktura može biti plaćena samo i isključivo na osnovu potpisanog naloga za plaćanje koji izdaje referent za nabavke-ekonom, pogotovo ako se ima u vidu činjenica da se plaćanje vrši u okviru budžetskih korisnika. Kako Tužilaštvo ni u tom pravcu Sudu nije ponudilo niti jedan dokaz koji bi ukazivao na očigledno nesavjesno postupanje optužene, onda u konkretnom slučaju izostaje i ovaj subjektivni element bića krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženoj.

Na kraju, Sud zaključuje da se odgovornost za izvršeno plaćanje naručenog, a neisporučenog kancelarijskog papira, u konkretnom slučaju ne može prebaciti na osobu uposlenu u Direkciji na radnom mjestu ekonom, imajući u vidu činjenicu da prema Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Direkcije za koordinaciju policijskih tjela, radno mjesto ekonom nema u opisu poslova i radnih zadataka bilo kakvu vezu sa plaćanjem roba i usluga iz sredstava Budžeta BiH. Osim toga, nalog za isplatu od 28.12.2011. godine , koji akt optužena potpisuje kao jedan od supotpisnika, a Tužilaštvo tretira kao akt na osnovu kojeg je izvršena isplata spornih faktura, bez drugih dodatnih provjera i dokumentacije koja mora pratiti fakturu, u konkretnom slučaju, Sud ne prihvata kao akt na osnovu kojeg su mogle biti izvršene isplate spornih faktura. Naime, saslušani vještaci jasno potvrđuju koja dokumentacija prati robu , šta je sve potrebno da bi isplata u sistemu budžetskih korisnika bila izvršena , naročito se osvrćući na pooštren sistem kontrole od strane tri- četiri osobe, kod isplata iz budžeta BiH.

Utvrditi u radnjama optužene takvu očiglednu nesavjesnost , samo zbog činjenice da je potpisala interni nalog za isplatu i uz fakture bez otpremnica , dostavila u računovodstvo, za ovaj Sud je nije prihvatljivo. Naime, Sud zaključuje da bez dodatnih provjera od strane drugih ovlaštenih lica koja su supotpisnici istog naloga i koja lica su Pravilnikom o sistematizaciji radnih mjesta, upravo zadužena za kontrolu faktura, što potvrđuju u svojim iskazima Taslaman Jasminka, F. A. i Selimović Himzo, a koje fakture u konkretnom slučaju nisu propisno sastavljene , jer ih ne prate otpremnice , dok na mjestu gdje treba biti upisan broj otpremnice stoji „tekst po želji“, iste fakture nisu mogle ni biti plaćene. Ovakve fakture bez otpremnica sa naznakom „tekst po želji“ i prosječnom promatraču ukazuju da roba očigledno nije pristigla i da je potrebno iste vratiti na kompletiranje i dopunu , a pogotovo je navedeno moralo biti poznato osobi koja u opisu svojih poslova i radnih zadataka svakodnevno vrši kontrolu faktura i iste dostavlja na plaćanje, ali to ni u kom slučaju ne može biti optužena. Zadatak optužene prema Pravilniku o sistematizaciji radnih mjesta Direkcije je da zaprimi pristiglu robu, provjeri da li ista odgovara naručenoj robi i pristigle fakture dostavlja u računovodstvo Direkcije, što optužena u konkretnom slučaju i čini, uz dostavu obavijesti dobavljača da je roba ostala kod njega na skladištu, o čemu se saslušani svjedok - tadašnji direktor Direkcije , Selimović Himzo izjašnjava da optužena nije mogla odlučiti sama da roba bude zadržana kod dobavljača i sukcesivno isporučivana. Osim toga, Sud primjećuje da je nesporna činjenica kako su Direkcija za koordinaciju policijskih tjela i firma Co Farmus-Commerc d.o.o. Sarajevo , imali ugovoreni odnos naručioca robe i isporučioaca , te da je iz akta Općinskog

suda u Sarajevu od 09. 05 2013. vidljivo da je pravno lice Co. Farmus-Commerce doo Sarajevo podnijelo zahtjev za otvaranje stečajnog postupka , a da je po presudi Općinskog sud u Sarajevu br. 65 0 Ps 380230 13 Ps , tuženi Co. Farmus-Commerce, tužitelju dužan isplatiti novčani iznos od 30.178,50 KM , na ime neispunjenja obaveza iz Okvirnog sporazuma. Kako se očigledno radi o građansko - pravnom odnosu ova dva pravna subjekta , onda je isporučilac robe, ukoliko je naručilac u međuvremenu i pao pod stečaj , imao mogućnost svoje potraživanje prijaviti u stečajnu masu kao stečajni povjerilac, ili aktivirati bankarsku garanciju koja je očigledno postojala, a kako je to predviđeno članom 4. Okvirnog sporazuma, na koji način bi namirio nastalu imovinsku štetu.

Usljed svega naprijed navedenog Sud je primjenom člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH optuženu oslobodio od optužbe, jer nije dokazana odlučna činjenica , da je optužena svjesnim kršenjem odredbi Okvirnog sporazuma, preduzela radnju potpisivanja dva interna naloga za isplatu i na taj način očigledno nesavjesno postupala u vršenju dužnosti, zbog čega su isplaćene dvije fakture prema pravnom licu Co Farmus –Commerce, a da roba nije isporučena, na koji način je prouzrokovana šteta za Budžet Direkcije u iznosu od 30. 178,50 KM .

Primjenom člana 189. stav 1. ZKP BiH, Sud je odredio da troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optužene i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret budžetskih sredstava.

ZAPISNIČAR
Pravni savjetnik

Karović Mirela

SUDIJA

Huskić Amela

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom vijeću Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka iste.